

DECIZIA NR.267

Directia generala a finantelor publice, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de D.G.F.P.- Activitatea de Inspecție Fiscală , prin adresa, cu privire la contestatia depusa de SC X.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor stabilite de organele de inspectie fiscala in Decizia de impunere emisa in baza Raportului de inspectie fiscala si Procesului verbal, prin care s-au stabilit obligatii fiscale, care se compun din:

- impozit pe profit
- dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit de plata
- TVA
- dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA de plata

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 si art.209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in 31 iulie 2007, D.G.F.P. este legal investita sa analizeze contestatia formulata de SC X.

Cauza supusa solutionarii este daca Biroul de Solutionare a Contestatiilor din cadrul D.G.F.P. se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei formulate de SC X impotriva Deciziei de impunere, Raportului de inspectie fiscala si Procesului verbal, in conditiile in care contestatorul nu a respectat termenul legal de exercitare a caii administrative de atac iar contestatia nu respecta cerintele impuse de art.206 din O.G. Nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

In fapt, prin contestatia formulata prin Cabinet de Avocat, inregistrata la D.G.F.P.in data de 19.04.2012, SC X contesta Decizia de impunere, Raportul de inspectie fiscala si Procesul verbal si solicita admiterea contestatiei si anulara actelor atacate din urmatoarele motive:

-Fata de mentiunea din Raportul de inspectie fiscala, potrivit caruia organul de inspectie fiscala s-ar fi deplasat la sediul social al societatii unde nu a gasit niciun reprezentant al societatii, societatea contestatoare sustine ca aceste sustineri nu sunt adevarate deoarece la aceasta adresa se afla sediul Cabinet de Avocat, care gazduia sediul social al firmei, in conformitate cu dispozitiile art.3 din Legea nr.51/1995.

-Totodata, societatea contestatoare sustine ca organele de inspectie fiscala nu pot face dovada vreunei comunicari cu aceasta, in conditiile in care sediul acesteia este la un cabinet de avocat, care are program prelungit si paza non stop, agentii de paza fiind insarcinati cu primirea corespondentei.

-Sustine ca veniturile societatii rezultate din vanzare si operatiunile efectuate se regasesc in actele contabile ale societatii.

-Marfa achizitionata din spatiul comunitar a fost transportata in tara de catre transportatorii cu care societatea avea incheiate contracte de transport. Marfa a fost depozitata in depozite frigorifice speciale, existand incheiat in acest sens contract de custodie cu o societate comerciala ce are inchiriat un depozit frigorific la SC S.

-Sustine ca toate produsele care s-au deteriorat si care au fost aruncate sunt evidentiuate in actele contabile, respectiv in procesele verbale intocmite de o comisie formata din administrator, asociat unic si doi martori.

Cu privire la mijloacele fixe, societatea contestatoare sustine ca acestea nu sunt necesare, marfa fiind adusa in tara cu tirul.

Referitor la operatiunile efectuate, societatea contestatoare sustine ca acestea au fost inregistrate in bilantul contabil, detine facturi si chitante pentru marfa vanduta iar plata TVA s-a efectuat lunar. Plata marfii achizitionate din spatiul comunitar s-a efectuat prin transfer bancar.

Prin Decizia de impunere, organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P.-Activitatea de Inspectie Fiscala au stabilit in sarcina SC X obligatii fiscale , care se compun din:impozit pe profit;dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit de plata;TVA;dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA de plata.

Din Raportului de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate rezulta urmatoarele:

Perioada verificata: 01.11.2010-31.12.2010

Din analiza documentelor puse la dispozitie de Garda Financiara si Procesul verbal ,intocmit de acest organ de control , organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P.-Activitatea de Inspectie fiscala, au constatat urmatoarele aspecte:

La data de 31.12.2010, societatea contestatoare inregistra o cifra de afaceri de.. lei si o pierdere de .. lei.

Societatea a desfasurat activitate de comert cu fructe si legume.Fructele si legumele au fost achizitionate din Spania, care au fost inregistrate in contabilitate in contul 371"Marfuri" , conform balantei de verificare la 31.12.2010 si a situatiei privind achizitiile intracomunitare de marfuri, conform anexei 1.

Din Procesul verbal , intocmit de comisarii Garzii Financiare reiese ca societatea contestatoare a livrat pe perioada verificata marfuri catre clientul SC F, conform inregistrarilor contabile din contul 411"Cienti" in corespondenta cu contul 707"venituri din vanzarea marfurilor" si contul 4427"TVA colectata" .

Organele de inspectie fiscala au constatat ca , SC x, la data controlului nu detinea spatii de depozitare a marfii iar din Nota explicativa a reprezentantului legal al societatii rezulta ca marfa existenta sriptic in stoc a fost aruncata la tomberon, fiind deteriorata.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca argumentele reprezentantului legal al societatii sunt in contradictie cu starea de fapt ce reiese din documente intrucat , practic, este imposibil sa arunci la tomberon cantitatea de legume fructe.

Mai mult, in timpul controlului nu au fost prezentate documente justificative(proces verbal de constatare si distrugere) din care sa rezulte cantitatea de marfa deteriorata, data la care s-a deteriorat si momentul cand a fost distrusa.

Conform prevederilor art.67 din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, luand in considerare documentele prezentate de societate, organele de inspectie fiscala au estimat pretul de vanzare a produselor, prin inmultirea cantitatii de marfuri achizitionate cu pretul mediu pe produs rezultat din facturile de livrare, stabilind ca veniturile din comercializarea marfurilor sunt de.. lei.

Organele de inspectie fiscala au stabilit si cheltuiala cu achizitia marfurilor care a fost de ... lei, considerand-o deductibila la calculul profitului impozabil.Celelalte cheltuieli inregistrate in contabilitate de societate au fost considerate ca nedeductibile fiscal in conformitate cu prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal deoarece in timpul controlului nu au fost prezentate documente justificative.

In aceste conditii, organele de inspectie fiscala au recalculat profitul impozabil pe anul 2010 in conformitate cu prevederile art.19 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal , stabilind un profit impozabil si impozit pe profit de plata.

Aferent impozitului pe profit stabilit de plata, organele de inspectie fiscala, pe perioada 25.01.2011-25.10.2011, au calculat dobanzi si penalitati de intarziere in

conformitate cu prevederile art.119, art.120 si art. 120¹ din O.G. Nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare.

In ceea ce priveste TVA si accesoriile stabilite suplimentar, din Raportul de inspectie fiscala, rezulta urmatoarele:

Pe perioada verificata, societatea a efectuat achizitii intracomunitare de marfuri de la diversi furnizori din Spania, pentru care a aplicat masurile de simplificare, inregistrand atat TVA deductibila cat si TVA colectata, conform jurnalelor de cumparare si vanzare prezentate.

Totodata societatea a inregistrat venituri din vanzarea marfurilor si a colectat TVA.

Sumele au fost preluate in deconturile de TVA aferente lunilor noiembrie si decembrie 2010.

Dupa cum am aratat si mai sus, urmare a verificarii s-a constatat o lipsa in gestiune de legume fructe, pe care societatea nu a putut-o justifica cu documente, motiv pentru care in temeiul art.128 alin.(8) lit.b) din Codul fiscal, organele de inspectie fiscala au asimilat-o cu o livrare de bunuri.

In temeiul prevederilor art.67 din O.G. Nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, organele de inspectie fiscala au estimat veniturile din comercializarea legumelor si fructelor achizitionate, aplicand pretul mediu determinat in baza documentelor prezentate de societate si au stabilit ca veniturile din comercializarea marfii sunt de.. lei.

S-a constatat ca societatea a emis facturi iar pentru diferenta stabilita ca baza impozabila conform prevederilor art.137 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au aplicat cota de 24% prevazuta de art.140 din Codul fiscal, rezultand TVA colectata suplimentar.

Aferent TVA stabilita suplimentar de plata, organele de inspectie fiscala, in temeiul prevederilor art.119, art.120 si 120¹ din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, au stabilit , pe perioada 25.01.2011-25.10.2011, dobanzi si penalitati de intarziere.

In ceea ce priveste comunicarea actelor administrativ fiscale contestate de SC X si depunerea in termen a contestatiei mentionam:

Cu privire la comunicarea actelor administrativ fiscale, art.44 din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(2) Actul administrativ fiscal se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2¹) Actul administrativ fiscal poate fi comunicat și prin alte mijloace cum sunt fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia și dacă contribuabilul a solicitat expres acest lucru.

(2²) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (2¹), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul

administrativ fiscal pe numele contribuabilului. [...]. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă privind comunicarea actelor de procedură sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Potrivit prevederilor legale mai sus enunțate actul administrativ fiscal se comunica prin remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnatura a actului administrativ fiscal sau prin posta, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire; Comunicarea actului se poate realiza și prin fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia și dacă contribuabilul a solicitat expres acest lucru.

În cazul în care comunicarea, nu a fost posibilă prin mijloacele mai sus enumerate aceasta se realizează prin publicitate, prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului.

Analizând documentele existente la dosarul contestației, referitor la comunicarea actelor administrativ fiscale contestate se rețin următoarele:

-Inițial, organele de inspecție fiscală au procedat la comunicarea Deciziei de impunere, Raportului de inspecție fiscală și Procesului verbal, prin posta, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, la adresa unde SC X are declarat sediul social.

Din documentele existente la dosarul contestației rezulta că, recomandată a fost returnată de Posta Română pe motiv ”destinatar mutat, se aprobă restituirea” în data de 16.11.2011.

În aceste condiții, organele de inspecție fiscală au efectuat comunicarea prin publicitate, în data de 22.11.2011, conform prevederilor art.44 alin.(3) din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare.

Prin adresa, organul de inspecție fiscală solicită D.G.F.P.-Serviciul Tehnologie Informației, publicarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală ”Licitații și anunțuri” secțiunea ”Anunțuri-Anunțuri acte administrativ fiscale”, anunțul de emitere a actelor administrativ fiscale pentru contribuabilul SC X, în conformitate cu prevederile art.44 alin.(3) din O.G. Nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Adresei i-a fost anexat și anunțul de comunicare a actului, conform modelului aprobat prin O.M.F.P. Nr.94/24.01.2006 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor și a instrucțiunilor de completare a acestora.

Anunțul de emitere a actelor administrativ fiscale pentru contribuabilul în cauză a fost afișat și la sediul organului fiscal emitent, în data de 22.11.2011.

Având în vedere că publicarea anunțului pe internet și concomitent afișarea acestuia la sediul organului fiscal s-a realizat în data de 22.11. 2011, **comunicarea actelor administrativ fiscale către SC X, s-a considerat a fi realizată în data de 07.12.2011.**

Argumentul prezentat de societatea contestatoare în contestația formulată, prin avocat, potrivit căruia la adresa se afla sediul Cabinet de Avocat, care găzduia sediul social al firmei și nu se poate face dovada vreunei comunicări la această adresă, în condițiile în care sediul acesteia este la un cabinet de avocat, care are program prelungit

si paza non stop, agentii de paza fiind insarcinati cu primirea corespondentei" nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei in conditiile in care din documentele furnizate de Oficiul Registrului Comertului de pe Langa Tribunal rezulta in mod clar ca sediul social al SC X iar organele de inspectie fiscala au procedat la comunicarea actelor administrativ fiscale, prin posta la aceasta adresa, documentatia fiind returnata de posta.

Mai mult, din procesul -verbal incheiat in data de 06.10.2011, inregistrat la D.G.F.P., existent in copie la dosarul contestatiei, se retine ca organele de inspectie fiscala s-au deplasat la sediul social al SC X, in vederea solutionarii adresei emisa de Administratia Finantelor Publice.

In procesul verbal din 06.10.2011 se mentioneaza ca reprezentantul legal al societatii nu a fost gasit la aceasta adresa, fapt pentru care administratorul a fost invitata in data de 13.10.2011, la sediul D.G.F.P. -Activitatea de Inspectie Fiscala, prin Invitatie.

Invitatiea a fost transmisa si prin posta cu recomandata si confirmare de primire iar Posta Romana in data de 24.10.2011 a returnat scrisoarea pe motiv de "Avizat, reavizat, expirat termenul de pastrare."

In Raportul de Inspectie Fiscala se precizeaza ca administratorul societatii , nu a dat curs Invitatiei.

Prin urmare argumentele prezentate de societatea contestatoare sunt neintemeiate.

Referitor la depunerea in termen a contestatiei, din documentele existente la dosarul contestatiei, se retin urmatoarele:

-Comunicarea actelor administrativ fiscal contestate de societate, s-a realizat prin publicitate in data **de 07.12.2011**.

Contestatia formulata de SC X, prin avocat, impotriva Deciziei de impunere, Raportului de inspectie fiscala si Procesului verbal a fost depusa la posta in data de 17.04.2012, conform stampilei Postei Romane, existenta pe plicul aflat la dosarul contestatiei.

La art.207 alin.(1) "Termenul de depunere a contestatiei" din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in 31 iulie 2007, se prevede:

"(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii."

Potrivit prevederilor art.68 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in 31 iulie 2007, *"Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă."*

iar art.101 si 102 din Codul de procedura civila, prevad:

-art.101

"Termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul."

Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare."

Termenele statornicite pe ani, luni sau săptămâni se sfârșesc în ziua anului, lunii sau săptămânii corespunzătoare zilei de plecare.

Termenul care, începând la 29, 30 sau 31 ale lunii, se sfârșește într-o lună care nu are o asemenea zi, se va socoti împlinit în ziua cea din urmă a lunii.

Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare."

-art.102

"Termenele încep să curgă de la data comunicării actelor de procedură dacă legea nu dispune altfel."

Fata de prevederile legale prezentate mai sus se retine ca, termenul de depunere a contestatiei prevazut de O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, are caracter imperativ si incepe sa curga de la data comunicarii actului administrativ fiscal, in speta, Decizia de impunere, respectiv data de **07.12.2011**.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca SC X, a depus contestatie impotriva Deciziei de impunere, Raportului de inspectie fiscala si Procesului verbal **in data de 17.04.2012**, conform plicului depus la posta, aflat la dosarul contestatiei, **dupa 130 zile de la data comunicarii Deciziei** de impunere, deci peste termenul de 30 de zile prevazut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in data de 31 iulie 2007, incalcandu-se astfel, dispozitiile imperative referitoare la termenul de depunere a contestatiei.

In raport de prevederile legale citate mai sus si de documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca SC X, putea sa depuna contestatie la organul fiscal, emitent al actului administrativ contestat, pana la data de **09.01.2012, inclusiv**.

Deoarece contestatorul nu a respectat conditiile procedurale impuse de O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu privire la termenul de depunere a contestatiei, depasind termenul de contestare de 30 de zile, a decazut din dreptul de a-i fi solutionata pe fond contestatia, astfel ca aceasta va fi respinsa ca nedepusa in termen, potrivit prevederilor art.217 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in data de 31 iulie 2007, coroborat cu prevederile pct.12.1 din Ordinul 2137/25.05.2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care dispun:

-art.217 din O.G. nr.92/2003

"(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei."

-pct.12.1 din Ordinul 2137/2011

" Contestația poate fi respinsă ca:

a) nedepusă la termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de prezenta lege;"

În ceea ce privește forma și conținutul contestației formulate de SC X, aceasta nu cuprinde obiectul contestației, motivele de drept în temeiul cărora a fost formulată contestația, nu au fost prezentate dovezile pe care se întemeiază iar la dosarul contestației se afla contestația care poartă semnătura și stampila- Avocat, în copie xerox.

La dosarul contestației se afla împuternicirea avocatică cu semnătura și stampila- Avocat, în original, însă nu se precizează numărul contractului de asistență juridică în baza cărora a fost eliberată împuternicirea avocatică și nu poartă stampila SC X.

Potrivit prevederilor art.206 din O.G. Nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală:

“(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Potrivit pct.107.1 din H.G. Nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii.

Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;”

Potrivit pct.175.2 din H.G. Nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“În situația în care contestația este formulată printr-un împuternicit al contestatorului, organele de soluționare competente vor verifica împuternicirea, care trebuie să poarte semnătura și stampila persoanei juridice contestatoare, după caz.”

În consecință, contestația formulată de SC X nu îndeplinește condițiile procedurale impuse de prevederile art.206 și 207 din O.G. Nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care contestația formulată împotriva Deciziei de impunere emisă în baza Raportului de inspecție fiscală și Procesului verbal, se va respinge pe motive procedurale.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.207, art. 217 alin.(1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art.101 si 102 din Codul de procedura civila, pct.12.1 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata se,

DECIDE

Respingerea contestatiei formulata de SC X inregistrata la D.G.F.P., impotriva Deciziei de impunere, ca fiind nedepusa in termen, pentru obligatiile fiscale, care se compun din:

- impozit pe profit
- dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit de plata
- TVA
- dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA de plata

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal ,in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.